

MSGR. JOŽE ŠKERBEC

Srce in duša naše skupnosti

Nagovor ob priliki poimenovanja Slovenske hiše po msgr. Antonu Oreharju

Slovenska hiša je naše versko, narodno, kulturno in organizacijsko središče v Argentini. Srce Slovenske hiše pa je cerkev Marije Pomagaj.

Zgodovina gradnje Slovenske hiše in cerkve Marije Pomagaj je v glavnih potezah potekala takole: Misel na lastne prostore je dolgo tlela v naši skupnosti, do uresničitve pa kar ni prišlo. V skrbi za našo versko, narodno in kulturno ohranitev je zadevo vzel v roke in jo prek vseh dvajsetletnih težav z narodno zavednostjo in duhovniško zavzetostjo izpeljal do konca s sodelovanjem in pomočjo rojakov msgr. Anton Orehar, delegat za Slovensko, dušno pastirstvo v Argentini.

Po razgovorih z odborom Društva Slovencev (kot se je tedaj imenovalo sedanje društvo Zedinjena Slovenija), s predstavniki naših ustanov in organizacij, posebno pa še oprt na obljubo slovenskih mož, članov Katoliške akcije na njihovem letnem zborovanju v Escobarju leta 1954, je zamisel predložil slovenskim dušnim pastirjem, ki so na cvetno nedeljo 1954 predložili našim ljudem in skupnosti načrt za nakup zemljišča in gradnjo Slovenske hiše in cerkve Marije Pomagaj. Tedanji dušni pastirji, ki so pismo podpisali, so bili: Anton Orehar, Jože Jurak, Karel Škulj, Janez Hladnik, Matija Lamovšek, Janez Kalan, Albin Avguštin in Janko Mernik. Razglas o akciji za Slovensko hišo je bil sprejet z velikim razumevanjem. Msgr. Orehar je organiziral osrednji odbor in krajevne odbore. Pri teh je sodelovalo okrog 100 rojakov. Mnogi od teh so že prestopili prag večnosti, veliko pa je še živih in nekaj celo še delavnih.

5. julija 1954 je msgr. Orehar podpisal kupno pogodbo, 14. avgusta pa so se iz župnijskih prostorov sv. Julije na cesti Victor Martínez 50 v mestni četrti Primera Junta preselile slovenske ustanove in organizacije. V novih zasilnih prostorih je bila nova pridobitev kapela, lesena sicer, a od tedaj neločljivo povezana s Slovensko hišo.

25. novembra 1956 je ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman blagoslovil kapelo in začasne prostore. Med drugim je dejal: „Naj nas ne moti dejstvo, da so prostori zaenkrat še skromni. Enkrat bo stala cerkev in dvorana, če bomo skupaj držali. Hvaležen sem Bogu,“ je dejal škof, „da vam bom postavil Jezusa v tabernakelj. Sin Božji bo vaš bližnji sosed, z vso ljubeznijo, z vsemi svojimi bogatimi milostmi in blagoslovi. Nepojmljiva milost je to. Naša odgovornost pa je v tem, kako bomo to možnost znali izrabiti. Ne pozabimo, da je Jezus prvi in najvišji stanovalec! Pozdravljajte ga, kadar prihajate v Slovensko hišo ali kadar odhajate iz nje.“

8. julija 1962 je msgr. Orehar blagoslovil temeljni kamen za stavbo, v kateri so sedaj dvorana škofa Rožmana, dušnopastirska pisarna, pisarne tednika „Svobodna Slovenija“, krovne organizacije Zedinjene Slovenije, Slovenske kulturne akcije, mala dvorana, pisarne, kuhinja, jedilnica in pritlikline. S tem je bila pričeta gradnja Slovenske hiše, 7. maja pa je msgr. Orehar ob veliki udeležbi rojakov blagoslovil dograjeno stavbo. Botri so bili predsedni-

ki društva Zedinjena Slovenija in krajevnih slovenskih Domov.

Na praznik Kristusa Kralja, 21. novembra 1971 pa je bil začetek druge etape. Slovenski dušni pastirji smo se spet obrnili na rojake s povabilom za pomoč. Napisali smo med drugim: „Naj bo ta cerkev spomenik naše hvaležnosti do Boga, ki nas je v teh letih skrbno varoval vseh nevarnostih, in pa prošnja za blagoslov prihodnjim rodovom. Naj bo skupen spomenik našim žrtvam revolucije in druge svetovne vojne. Večine njihovih grobov ne bomo videli v domovini, mnogo jih bo ostalo neznanih za vedno. Naj bo ta cerkev klic k zvestobi in stanovitnosti. Hočemo graditi Bogu novo svetišče z veseljem, ker ga hočemo imeti v svoji sredi, skupaj z Marijo Pomagaj, ki naj bo naša skupna mati.“

O božiču 1971 je msgr. Orehar blagoslovil temeljni kamen za cerkev Marije Pomagaj in prednjo stavbo s šolskimi prostori. V dobrih dveh letih so bila dela končana. Slovensko hišo in cerkev je zasnoval in vodil gradnjo arh. Marjan Eiletz, pri notranji opremitvi cerkve in dvorišča še s sodelovanjem arh. Jureta Vombergarja in slovenskih likovnih umetnikov. Tudi gradbena, mizarska, električna in druga dela so opravili v glavnem slovenski podjetniki.

Po 38. letih delovanja med rojaki v Argentini je msgr. Orehar 7. marca 1986 zaspal v Gospodu. Svoj zadnji dom je dobil ob spominski steni v cerkvi Marije Pomagaj. Slovenska hiša še vedno polno služi namenu, za katere jo je zgradil njen graditelj in duhovni voditelj slovenske verske skupnosti v Argentini, zato zasluži, da se ta hiša poimenuje po njem.

Odnosi s Hrvaško

Zunanji minister Boris Frlec je na TV Slovenija sodil, da ponovna prekinitve obravnave meddržavnega sporazuma o obmejnem prometu in sodelovanju s Hrvaško pomeni, da so slovensko-hrvaški odnosi v svojevrstni krizi.

Frlec je optimist in upa, da bo državni zbor ta sporazum razmeroma kmalu ratificiral, kar pomeni, da bo omogočil približno 260.000 Slovincem, ki živijo ob slovensko-hrvaški meji, da bi njihovo življenje potekalo tako, kot je potekalo v preteklosti, in da ta meja ne bi predstavlja bistvene ovire.

Na vprašanje, zakaj Slovenija v zvezi z Jedrsko elektrarno Krško ne zaostri zahtev - da morebi prekine dobavo električne energije - je Frlec odgovoril, da Slovenija zahteva že zaostrije, vendar znotraj razumnih meja. Po njegovem bi prekinitve dobav električnega toka pomenila neke vrste gospodarsko vojno s Hrvaško, ki je ne Slovenija ne Hrvaška ne potrebuje.

V zvezi z deviznimi vlogami hrvaških varčevalcev v Ljubljanski banki, da naj bi Slovenija zelo kmalu vrnila dolg hrvaškim varčevalcem, je Frlec odgovoril, da gre za izjemno zapleten problem, ki se ga da reševati v procesu majhnih korakov.

Se bo kaj premaknilo?

Vlada je na seji 28. maja obravnavala izhodišča za nadaljevanje pogovorov v državno-cerkveni komisiji za ureditev spornih vprašanj RKC, ki se ni sestala že pet mesecev.

Vladna stran bo „v čim krajšem času“ sklicala sestanek s cerkveno stranjo. Na tem sestanku pa naj bi se dogovorili le o dvanajstih vprašanjih, za katere velja, da so lažje rešljiva. Vlada pričakuje, da bo dogovoru o teh vprašanjih sledil tudi pisni sporazum s Cerkvijo. Osem vprašanj, glede katerih konsenza še ni na vidiku, pa bo morala najprej preučiti vladna komisija sama.

Po mnenju vlade se je mogoče hitro sporazumeti o zagotovitvi svobodnega delovanja Cerkve na številnih področjih: pri organiziranju pastoralne dejavnosti, pri oblikovanju škofij in župnij, pri stikih z apostolskim sedežem, pri imenovanju učiteljev na Teološki fakulteti, pri organizaciji cerkvenih združenj, pri ustanavljanju katoliških zasebnih šol, pri sodelovanju na področju kulture in varstva kulturne dediščine, pri organiziranju in izvajanju pastoralne skrbi za bolnike, popolnoma naj bi tudi izenačili cerkvene in državne dobro-

delne organizacije. To so praktično le notranja vprašanja Cerkve.

Med neurejena vprašanja, o katerih se mora najprej izreči vladna komisija, pa sodijo na prvo mesto vprašanja, povezana z denacionalizacijo: v podkomisiji za gozdove pogajanja glede načina vračila gozdov niso bila uspešna. Prav tako ni na vidiku kompromisa vloge Cerkve pri oblikovanju programa v javnih šolah, zlasti za verski pouk. Odprta so nadalje vprašanja ustanovitve t. i. verskega sklada, priznavanja civilnih učinkov cerkvenih obredov - tu gre predvsem za to, da bi država priznavala cerkveno poroko - in uskladitve cerkvenih in državnih praznikov. Brez odgovora ostaja tudi cerkvena zahteva po ustanovitvi vojaškega škofijstva oziroma vprašanje vojaških kuratov.

Ali bo cerkvena stran pristala na sestanek, na katerem naj bi se dogovarjali le o omenjenih 12 „lažje rešljivih vprašanjih“, je težko napovedati. Doslej je namreč katoliška Cerkev zahtevala pogajanja o vseh spornih vprašanjih, kar je bil tudi glavni razlog za to, da vladna stran tako dolgo ni sklicala sestanka.

Predsedniški kandidat dr. Jože Bernik toži tednik Mladino

Neresnične navedbe naj bi Mladina objavila zato, da ga diskreditira in onemogoči kot predsedniškega kandidata

Reviji Mladini, ki se je pravkar začela braniti pred 25 milijonov težkim odškodninskim zahtevkom Marjana Podobnika, se obeta še ena odškodninska tožba. Vložil jo je kandidat na minulih predsedniških volitvah, dr. Jože Bernik, ki zaradi omajanega osebnega ugleda od tednika zahteva pet milijonov tolarjev odškodnine.

Dr. Jože Bernik Mladini očita, da je v seriji člankov, objavljenih oktobra in novembra lani, torej po tem, ko je sprejel kandidaturu dveh strank za predsednika republike, posebno pozornost usmerila v njegovo dvomesečno „domobranksko preteklost“. Nekateri od zapisov namreč predstavljajo grob in nedopusten napad na njegove osebnostne pravice, čast in dobro ime. Nekatera v člankih navedena dejstva so povsem lažna oziroma polresnična in po Bernikovem mnenju objavljena predvsem zato, da bi ga diskreditirali, mu vzeli ugled in ga onemogočili kot predsedniškega kandidata.

Tožnik nikoli ni skrival in se ne sramuje, da je bil rekrutiran kot domobranec, poudarja pa, da nikoli ni imel ne orožja ne čina, niti ni nikoli sodeloval v bojih. Konec decembra 1944 je prišel v Kranj, kjer je bil v oddelku kranjskega domobranskega centra nekakšen uradnik in je sodeloval na tečaju za propagandiste. Ostale navedbe v Mladini-

nih zapisih pa niso resnične, kot na primer to, da bi „pripadal skrajnim Mladcem in da naj bi bil Krekov človek“. Zlasti groba in skrajno žaljiva so se mu zdela podtikanja, da naj bi bil „sodelavec gestapa“ in da naj bi bil „med gestapovci izšolan“. Z gestapom ni imel nobenih stikov, celo nasprotno: ker je Bernik ilegalno ravnal proti nacistom, ga je gestapo v februarju 1945 aretiral in zaprl, v zaporu pa je ostal do konca vojne. Tožnik tako ni bil sodelavec gestapa, pač pa njegova žrtev.

Po objavi Mladininih zapisov je bil tožnik izpostavljen številnim vprašanjem in očitkom, zastavilo se je vprašanje njegove primernosti za predsedniškega kandidata, trpel pa je tudi njegov ugled predsednika Svetovnega slovenskega kongresa.

CESTNI VOZLI V SLOVENIJI

STRAN 3:

Junjska razmišljanja

Naša skupnost živi!

V torek, 5. maja je bila v Slomškovem domu prva vaja Slovenskega otroškega pevskega zbora, ki deluje pod pokroviteljstvom Zedinjene Slovenije.

V sredo, 6. maja, je Zveza slovenskih mater in žena imela svoj redni sestanek. „Spomin na prvo lujansko romanje“ je pripravila ga. Irena Fajdiga. Sledil je živahen razgovor o našem življenju v nove razmere v Argentini. Odbornice so tudi sklenile, da bodo odslej imele sestanke in seje vedno vsak prvi četrtek v mesecu.

V soboto, 9. novembra, je bila v Hladnikovem domu ponovitev veseligrice „Pri belem konjičku“ v režiji g. Maksa Borštnika in v priredbi Slovenskega gledališča v Buenos Airesu.

V nedeljo, 10. maja, je bilo vsakoletno romanje v Lujan. Pričelo se je s sv. mašo, katero je daroval delegat za slov. dušno pastirstvo v Argentini msgr. Jože Škerbec. Pri popoldanski pobožnosti je pridigal prelat dr. Mirko Gogala, sledila je procesija, nato pa pete litanijske Matere Božje.

V četrtek, 14. maja, je bila redna seja Upravnega odbora Zedinjene Slovenije. Vodil jo je predsednik Marjan Loboda, odborniki so razpravljali o pripravah na domobransko proslavo ter na praznovanje narodnega praznika.

V petek, 15. maja je bila seja Medorganizacijskega sveta in sicer v Slomškovem domu. Vodil jo je predsednik ZS Marjan Loboda.

V nedeljo, 17. maja, je bilo v San Martinu praznovanje 38. obletnice Slovenskega doma v San Martinu. Dopoldne je bila skupna sv. maša, popoldan pa je bil kulturni program. Govorila je ga. Mar-

jeta Smersu Boltežar, nastopili pa so sanmartinski pevski zbor ter učenci Rožmanove šole in mladine. Sledila je prosta zabava.

V sredo, 20. maja, je bilo v Slovenski hiši predavanje dr. Andreja Vovka, zgodovinarja in znanstvenika iz Slovenije z naslovom „Slovenski advent“.

Duhovne vaje za fante so bile od 23. do 25. maja v Domu za duhovne vaje v San José v Pilarju. Vodil jih je g. Marjan Vidmar iz škofije Comodoro Rivadavia.

Duhovne vaje za dekleta so bile od 22. do 23. maja na kinti Nazaret v San Miguelu.

Dan duhovnosti za dijake Srednješolskega tečaja so bile v soboto, 23. maja v cerkvi Marije Pomagaj. Vodila sta jih gg. Franci Cukjati in Franci Pavlič.

V soboto, 23. maja, to je na večer pred praznikom Marije Pomagaj, so se naše verne družine, tako v domovini Sloveniji kakor tudi v zamejstvu in zdomstvu, duhovno povezale v molitvi, da bi utrdili vero in poživeli medsebojne vezi.

V nedeljo, 24. maja, je bilo žegnanje v cerkvi Marije Pomagaj. Ob 11.30 je bilo somaševanje za dobrotnike cerkve Marije Pomagaj in Slovenske hiše, pel je pevski zbor iz San Martina. Po maši je bilo poimenovanje Slovenske hiše po msgr. Antonu Oreharju, sledilo je kosilo. Popoldne so bile pete litanijske Matere Božje v cerkvi Marije Pomagaj.

Naša rojakinja, ga. Andrejka Dolinar Hrovat, je svoja dela razstavljala od 17. do 27. februarja v Madridu. Žela je lepe uspehe.

Tisk. ref. Zedinjene Slovenije

Zgodilo se je v Sloveniji...

SKD O SPORAZUMU S HRVAŠKO

Slovenski krščanski demokrati (SKD) menijo, da je predložen sporazum o obmejnem prometu in sodelovanju s Hrvaško neprimeren, saj ne štiti dovolj slovenskih interesov, na kar opozarja tudi 240.000 ljudi, ki živijo ob meji. Poslanec SKD in predsednik komisije DZ za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu Marjan Schiffrer je obrazložil, da naj bi vlada do 10. junija poslancem predložila odgovore na vrsto zastavljenih vprašanj, od katerih so odvisni strankini nadaljnji koraki v zvezi s tem. Vlada naj bi med drugim pojasnila, kakšne bi bile posledice interpretativne deklaracije za oba partnerja, ki ju zavezuje sporazum.

CELOVŠKI ZVON ODSLEJ LE ZVON

Marca je izšla zadnja številka Celovškega zvona. Tradicijo revije, ki je na avstrijskem Koroškem izhajala od leta 1983, naj bi nadaljeval Zvon. Novi glavni urednik Zvona je publicist in časnikar Jože Horvat, nov pa je tudi uredniški odbor. Revija za kulturo in družbo, kot se glasi njen podnaslov, bo še naprej izhajala četrtletno, a zdaj s sedežem v Ljubljani. Finančno jo bo omogočalo več založb. Novo oblikovno podobo je reviji dal Jure Kocbek. Ob izidu prve nove številke Zvona so v prostorih Slovenske matice v Ljubljani pripravili časnikarsko konferenco.

DOBRODELNI KONCERT V LJUBLJANSKI STOLNICI

V ljubljanski stolnici so 26. maja pripravili dobrodelni koncert za prizadete v potresu v Posočju, na katerem so pod taktirko dirigenta Matjaža Rinka nastopili pevski

zbor Blaž Potočnik iz Šentvida, pevski zbor župnije Trnovo, člani orkestra Slovenske filharmonije, sopranistka Pia Brodnik, tenorist Peter Pirnat in baritonist Ivan Arnshek (iz Argentine). Zborovodja je bil Srečo Grum, orgle pa je igral Matej Voje. Izkupiček od vstopnine je bil namenjen prizadetim v Posočju, ki so zaradi potresa ostali brez strehe nad glavo.

NUKLEARNA ELEKTRARNA KRŠKO KONČALA REDNI LETNI REMONT

Nuklearna elektrarna Krško je bila 29. maja 1998 ob 16.39 uri ponovno sinhronizirana z elektroenergetskim omrežjem. S tem se je končal letni remont, ki je trajal od 25. aprila. V letošnjem remontu je bilo zamenjanih 32 od skupno 121 gorivnih elementov. Opravljen je bil popoln remont glavnega generatorja ter vzdrževalna dela na ostali opremi in napravah. Pregledane pa so bile tudi vse cevi uparjalnikov ter podvzete korektivne akcije. Izvedli so več izboljšav.

LJUBLJANSKO BARJE BO ZAŠČITENO

Minister za kulturo Jožef Školč, minister za okolje in za kmetijstvo ter župani občin Borovnica, Brezovica, Ig, Škofljica, Vrhnika in Ljubljana so 27. maja v ljubljanski mestni hiši podpisali sporazum o sodelovanju pri razglasitvi krajinskega parka Barje. Gre za sporazum, ki bo usklajeval aktivnosti in bo veljal vse do razglasitve parka. Sporazum predvideva oblikovanje in sprejemanje strokovnih podlag, ukrepe za nadzorovanje posegov v okolje, pridobivanje sredstev mednarodnih združenj za varovanje okolja, predvsem pa medsebojno sodelovanje na tem področju.

Iz življenja v Argentini

Tone Žizert

Yabran je mrtev. Oblaki njegove temne prisotnosti več ne zagrinjajo menemističnega neba. V najvišjih vladnih krogih so si oddahnili in nikomur se ne zdi čudno, da hoče pristojna sodnica čim prej zapečatiti celotno zadevo. Lahko bi rekli, da je pot prosta in menemizem s pospešenimi koraki stopa velikemu cilju naproti: Menem 99.

NOVA OFENZIVA

Čeprav se mora pisec nekoliko ponavljati, je umestno, da zopet vsaj grobo zarišemo sliko današnjega političnega položaja v Argentini. Panorama je jasna: z vladne strani je ves napor usmerjen v novo, tretjo predsedniško dobo Menema; s strani opozicije pa, kako preprečiti ponovno predsednikovo kandidaturu in doseči, da ljudstvo zagleda v Povezavi možno alternativo za oblast. Eni in drugi seveda naletavajo na toliko kamnov spotike, da vsakdanja pot postane že - križeva pot.

Menem ima pred sabo dva velika problema: ustavo in buenosaireskega guvernerja Duhaldeja. V obeh primerih je načrtana bojna strategija, ki mu doslej sicer še ni prinesla večjih uspehov, a tudi ne porazov. Prav zadnje tedne je vlada sprožila novo ofenzivo na ustavnem področju: nove sodnijske predstave v raznih provincah. Res je, da nižje sodne inštanice nenehno zavračajo te predstave. A to vlade ne briga. Doseči je treba le, da vsa zadeva in s čim številnejših strani pravočasno pride v roke Vrhovnega sodišča. Tam bo menemistična večina (5 proti 4) končno odločila po želji vlade.

Seveda, stvar ni tako enostavna. Potrebno je, da se ta debata prenese na družbo, ki naj bo sprejemljiva za vprašanje ponovne kandidature. Prav ta teden so v senatu spet sprožili vprašanje. Tam je že nekaj predlogov za ponovno spremembo ustave, ki bi omogočila tretji Menemov mandat. A sami ultramenemisti priznavajo, da je to dejansko nemogoče. Tudi če bi zadeva prodrla v senatu, se bo zataknila v poslanski zbornici, kjer je vlada v manjšini. Tudi vsi provincialni in drugi obrobni zavezniki ne bi nič pomagali: za sklic ustavodajne skupščine potrebuje vlada dve tretjini. Teh pa nima in sanje o novem paktu (naj bo z radikali ali frepasisti) so le to: sanje.

Druga še bolj boleča točka pa je guverner Duhalde. Ta si je že opomogel od udarca Yabranove smrti. Njegov načrt je izvesti ofenzivo znotraj stranke in tako spodkopati Menemovo moč. To pa je kaj težavno delo. Te dni je sicer pokazal, da Menem vsaj v provinci Buenos Aires nima zaslonbe: sklical je zborovanje vseh delegatov v strankarski kongres. Prisostvovali so domala vsi in ga ponovno potrdili kot vodjo provincijskega peronizma. S tem ima avtomatično zagotovljeno tretjino kongresistov. Boj bo hud.

Te dni si je tudi privoščil javen napad na vladne pozicije. Izjavil je, da je 80 odstotkov naroda proti tretjemu Menemovemu mandatu, on sam seveda med njimi. V tem seveda ni sam. Podpredsednik Ruckauf (obenem ustavnih predsednik senata) je dejal, da ima peronizem tri predsedniške predkandidate: Duhaldeja, Ortega in Reutemana. „Menem ustavno ni usposobljen“ kot kandidat, je še dodal podpredsednik.

ŽGOČE OROŽJE

Res je Yabranova smrt olajšala položaj menemizma. A s tem ni konca zunanjih težav. Takoj za njim se je pojavil drug škandal: znova je prišla na dan zadeva orožja. Po eni strani je veleprodajalec orožja Al Kassar nakazal, kako tesna je povezava med vlado in raznimi mednarodnimi mrežami tihotapstva orožja. Po drugi strani pa je domača raziskava prodaje orožja

Ekvatorju in Hrvaški tako napredovala, da preti sodnijsko zasledovanje raznih vladnim osebnostim in postavlja v slabo luč samo vlado. To pa za načrte menemizma ni najboljšo priporočilo.

Sodnik Jorge Urso je te dni dobil v roke potrdila oddaje 15 težkih topov (155 mm največjih, kar jih Argentina proizvaja), ki so bili oddani v vojaški tovarni orožja v Río Tercero, Cordoba, in so imelo kot končni cilj Hrvaško. Poleg topov se govori še o 6.500 raznih puškah, brzostrelk in municije, ki jo je Hrvaška prejela med leti 1991 in 1995. Sem spada tudi velika količina orožja, ki je bila vtihotapljena v Ekvator za časa vojne med to državo in Perujem. Ta novica je svojčas povzročila mednarodni škandal in hudo škodovala argentinskemu ugledu. Argentina je bila namreč sopodpisnica mirovne pogodbe med Perujem in Ekvatorjem, po drugi strani pa so argentinski oddelki tvorili sile „modrih čelad“ Združenih narodov, zadolženih za kontrolo miru med Hrvaško in Jugoslavijo.

Izvoz tega orožja je vlada dovolila s posebnimi tajnimi dekreti. Orožje naj bi izvozili v Panamo. Je vlada vedela, da je končni cilj popolnoma drug? Je dovolj nadzirala ta ogromni izvoz, da sedaj ne bi bil prizadet ugled samega predsednika? Dejansko je sodnik Jorge Urso, ki vso stvar raziskuje, že ukazal proces bivšega obrambnega ministra Camiliona; sedaj pa opozicija zahteva, da naj sproži sodni postopek proti bivšemu obrambnemu (sedaj delavskemu) ministru Ermanu Gonzalezu. Ti strelci pa padajo že v neposredni bližini Menema. Kako se bo vlada rešila iz te zagate?

PLITVA OPOZICIJA

Kolikokrat smo že zapišali, da ima Menem to srečo, da dejansko nima prave opozicije? Neštetokrat. In dejansko se položaj ni dosti spremenil, niti potem, ko sta radikalizem in solidarna fronta sklenila in podpisala skupni nastop v sklopu Povezave. K temu je seveda pripomogla tako vladna strategija, ki nenehno kuri ogenj nasprotja med družabniki opozicije, kot naravne težave, na katere Povezava naletava ob vsakem koraku.

Dva sta nenehna činitelja medsebojnih težav opozicije: različno gledanje na številne probleme argentinske sedanjosti (ideološki problem) in pa zadeva kandidatur na prihodnjih volitvah (politično-strankarski problem). Lahko bi dejali, da je drugi mnogo hujski kot prvi.

Bistveno gre tu za predsedniško kandidaturu; ostale bodo prišle na vrsto šele, ko se bo odločila ta. In vojna med Gracielo Fernandez Mejjide in Fernandom De la Ruoja je vedno hujska. Začelo se je tako, da je Gracielo močno prednjačila. A vodja prestolnice vlade je počasi začel napredovati, jo izenačil in končno tudi prekosil. Vse to seveda ob nenehnem podpihovanju s strani vlade, ki ji prav pride to nasprotje.

A tudi De la Ruoja nima lahkega položaja. Prav te dni je doživel prvo resno krizo v svoji vladi. Finančni „minister“ Adalberto Rodriguez Giavarini je kratkoma odstopil. Razlogi so bili „osebni“, a ves svet je vedel, da je imel preveč trdo zaklenjeno mestno blagajno v trenutku, ko je politični prizvok mestnega življenja izredno važen. Giavarini je vpeljal kar dovteten red v mestne račune. Sprožilo pa se je nekaj glasnih socialnih konfliktov (teatro Colon, itd.). To je bilo za De la Ruoja politično težje prenevarno. Odločil se je za tudi vestne ga in uspešnega, a politično bolj razumevala jočega ekonomista (Eduardo Delle Ville). Za tem še afera prisluškanja osebnih telefonskih pogovorov njegove družine. Preveč problemov, da bi bilo vse le naključje. Borba bo dolga in - krvava.

Žegnanje v Slovenski hiši

Praznovanje žegnanja pri Mariji Pomagaj na njen praznik, v nedeljo 24. maja, je bilo letos povezano s pomenovanjem Slovenske hiše po njenem graditelju, msgr. Antonu Oreharju. Praznovanje se je začelo s slovesno sveto mašo v spominski cerkvi Marije Pomagaj. Somaševanje je vodil msgr. Jože Škerbec, delegat za Slovensko dušno pastirstvo v Argentini. Med mašo je pel pevski zbor iz San Martina pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic. Mašni nagovor je imel delegat Škerbec, ki ga objavljamo kot uvodnik.

Po maši je bilo na vrsti pomenovanje v atriju ob Ahčinovem spomeniku msgr. Oreharju. Najprej je prof. Tine Vivod je spregovoril o mons. Oreharju, arh. Jure Vomber-

gar je recitiral poetični tekst „Zdomski duhovnik“, ki ga je napisal pesnik France Papež, nato je msgr. Škerbec je opravil blagoslovitev in razglasil, da se bo to naše središče odslej imenovalo „Slovenska hiša msgr. Antona Oreharja“ iz hvaležnosti do njenega graditelja.

Mezzosopranistka Ani Rode je ob spremljavi prof. Ivana Vombergarja zapela pesem Pri Mariji, vsi navzoči pa so skupaj Marija skoz' življenje.

Sledilo je slavnostno kosilo v Dvorani škofa Rožmana. Ob 15. so bile v cerkvi Marije Pomagaj pete litanije Matere božje. Slavje v spomin msgr. Antona Oreharja in žegnanje je tako lepo izzvenelo v celotni slovenski skupnosti.

Končno Slovenci na vrhu Daulagirija

Na vrh nepalskega osemtisočaka Daulagirija (8167 metrov) sta se 23. maja ob 11. uri po nepalskem času povzpela slovenska alpinista Miha Marenče in Gregor Lačen, je sporočil vodja slovenske himalajske odprave Daulagiri '98 Tone Škarja. Na vrh Daulagirija sta se povzpela v soboto še Peter Mežnar in Tomaž Jakofčič, slednji prav na svoj 28. rojstni dan. V torek, 26. maja, pa je vrh Daulagirija osvojila v precej lepem, a vetrovnem vremenu še ena naveza v sestavi Jano Meglič, Tadej Golob in Dušan Polenik. Jano Meglič je za vzpon na vrh potreboval iz baze le 15 ur čistega plezanja. Andrej Markovič in Blaž Stres pa sta splezala manjšo prvenstveno smer v predvrhu Daulagirija.

Skupno je kar sedem slovenskih alpi-

nistov stopilo na vrh Daulagirija, tako da je bila slovenska odprava najuspešnejša letos na tej gori. Poleg Slovencev je vrh namreč doseglo le še pet španskih in italijanskih alpinistov, odprave Nove Zelandije, Grčije in Francije pa so bile neuspešne. Odprava, ki je štela 15 članov, se bo v Slovenijo vrnila v začetku junija.

Daulagiri je že dolgoletni sen slovenskih alpinistov. Prvi, ki je poskušal priti nanj, je bil Dinko Beroncelj z argentinsko odpravo leta 1954. O vzponu je napisal knjigo, ki je tudi v Sloveniji v marsikom vzpodbudila misli o vzponu na Himalajo. Pozneje je še več slovenskih odprav poskušalo priti na ta himalajski osemtisočak, a brezuspešno do sedanjega uspeha.

KOROŠKI SLOVENCİ NA VOLITVAH

Volitev v koroški deželni zbor se bo 7. marca leta 1999 poleg strank udeležila tudi zveza Demokracija 99, v kateri so med drugim zastopani koroški Slovenci. Zveza namreč združuje Zelene, Liberalni forum, Združene zelene in slovensko Enotno listo. Predstavniki Demokracije 99 so na časnikarski konferenci povedali, da je njihov skupni realni cilj, da dosežejo prag za vstop v deželni parlament.

Predsednik Enotne liste Andrej Wakonig je dejal, da gre za „zgodovinski dan za vso Koroško“. Ker pritisk od zunaj ni zadostoval, bo sedaj potrebno pospešiti „pritisek od znotraj“. Izrazil je prepričanje, da bo Demokracija 99 v Celovcu in volilnem okrožju vzhodne Koroške dosegla prag za vstop v koroški deželni zbor.

PREISKAVA O FOJBAH

Državni tožilec v Trstu Nicola Pace je koordinatorju Slovensko-hrvaško-italijanskega odbora za zgodovinsko resnico Pavlu Parovelu potrdil, da se je takoj po vloženi zahtevi odbora začela preiskava o fojbah v Bazovici in Repnju (Monrupino), da bi ugotovili, kaj je v njih.

Preiskavi bo namenjena posebna pozornost, s čimer so bili predstavniki odbora zadovoljni. Tristranski odbor za zgodovinsko resnico je pred dvema dnevoma državnemu tožilcu na sodišču v Trstu in v vednost vojaškemu tožilstvu v Padovi izročil 750 podpisov v podporo zahtevi po ponovnem odprtju fojb pri Bazovici in Repnju v tržaški pokrajini. S tem bi lahko preverili, ali je v fojbah na stotine trupel, kot trdijo nekateri, ali pa bistveno manj.

Prof. Tine Vivod, msgr. Jože Škerbec in narodne noše ob kipu msgr. Antona Oreharja v atriju Slovenske hiše.

MARKO KREMŽAR

VOJNI ZLOČIN

JUNIJSKA RAZMIŠLJANJA

V roko mi je prišla zajetna knjiga. Izšla je leta 1997 na Škotskem izpod peresa angleškega avtorja Iana Mitchella. Njen naslov „A cost of a reputation“ bi se v prostem prevodu lahko glasil „Cena nekega ugleda“. Na več ko 490 straneh obravnava do podrobnosti potek in ozadje procesa, ki ga je leta 1989 pričel lord Aldington, to je A. R. William (Toby) Low, v civilnem življenju pravnik, sicer pa nekdanji brigadni general in šef štaba 5. korpusa britanske osme armade, proti grofu Nikolaju Tolstoju.

Pričetek tega pravnega spora je, kot znano, velika tragedija vračanja protikomunistov, med njim slovenskih domobrancev, v roke Titovih partizanov in Stalinove armade v maju leta 1945. Eden od pričevalcev na proces, nekdanji kapetan petega korpusa Nigel Nicholson, je dovolj pogumen, da pove kar je sicer jasno nepristranskemu opazovalcu, in sicer, „da je bil v maju 1945 izvršen vojni zločin“ nad 70.000 vrjnimi protikomunisti, med njimi tudi „nad vsemi Jugoslavlani“. (str. 304) V Angliji zgodovinarji in pravniki še raziskujejo, kdo je za ta zločin odgovoren.

Po avtorjevih besedah je „strašna ironija, da so se maja 1945 Kozaki in Jugoslavlani z veseljem predajali Britancem, ker so popolnoma zaupali britanski pravici.“ (Uvod VII) Ta pravica po pol stoletja še razpravlja, pri čemer se avtor sprašuje: „Ali uradna Britanija posega na sodišča v procesih, ki so politično občutljivi? Če je tako, potem je 'britanska pravica', pri kateri so iskali Kozaki in Jugoslavlani varstva v maju 1945, danes prav taka utvara, kot je bila dobronamernost komunistov, katero je pred petdesetimi leti 5. Korpus skušal kupi-

ti z življenjem in s svobodo 70.000 tujcev, ki so tragično zaupali.“ (str. 452) In vse kaže, da je poseg 'uradne' Britanije na sodišča velik. Le tako je mogoče razlagati, da je del dokaznega materiala, ki je bil „izgubljen“, ko je grof Tolstoj pripravljal svojo obrambo, danes spet „najden“ in ga avtor navaja.

Ob branju te knjige se obnavljajo spomini. Kdo vse so sestavljali anonimno množico 70.000 vrjnih? To so bili, kot rečeno Kozaki, v dveh skupinah, skupno 45.000 moških, žena in otrok, in okrog 25.000 (po zapiskih 26.339) Jugoslovanov različnih narodnosti. Drugih 11.000 jugoslovanskih beguncev se je predalo v Italiji 13. korpusu iste osme britanske armade. Od teh ni bil vrnjen nihče (str. 13). Na Koroškem pa je 5. korpus pod poveljstvom generala Keightleya in ob sodelovanju brigadirja Lova „ugrabil“ (str. 31, 38) jugoslovanske pribežnike in jih izročil Titovim partizanom v smrt. V dnevniku 5. korpusa je zapisano, da je „24. maja končano izročanje Hrvatov. Pričtenja se izročanje Srbov.“ Število ni zapisano. Naslednja dva dneva so po zapiskih izročali „Srbe in Jugoslavlane“, med 27. in 31. majem pa je registrirana predaja „1300 Slovencev..., 3000 Slovencev..., 2600 Slovencev..., 3000 Slovencev..., 1950 Slovencev...“ (str. 36). To je zgodovinski podatek. Vprašanje, ki si ga zastavlja tudi avtor, je to, zakaj je poveljstvo 5. korpusa vrnilo protikomuniste v roke sovražnikom, medtem ko 13. korpus pod poveljstvom istega armadnega zbora tega ni storil? Lord Aldington je na sodišču pojasnjeval, da je pri tem izpolnjeval višje povelje, vendar ta povelja so bila enaka za 13. korpus kakor za 5. korpus osme arma-

(1)

de. (str. 13) Kje je pričelo delovati britansko vojaško poveljstvo na Koroškem po drugih navodilih in ne po smernicah maršala Alexandra, ki je tedaj poveljeval vsem zavezniškim silam na Sredozemlju, vključno 8. armadi?

Pri tem je treba ponovno spomniti na dejstvo, da so dogovori v Jalti vezali Angleže le glede vračanja sovjetskih državljanov v ZSSR. Od 45.000 Kozakov, ki so bili izročeni v roke Stalinu, jih vsaj 11.000 ni imelo sovjetskega državljanstva in od vrjnih Jugoslovanov ni nihče spadal pod določbe jaltske pogodbe. (str. 6 in 9)

Na britanski strani se je Churchill dolgo upiral celo dogovoru, ki je bil potrjen v Jalti glede vračanja sovjetskih državljanov Stalinu, a je končno popustil sovjetom pod pritiskom zunanega ministra Anthonya Edena (str. 14). Zato pa je bilo Churchillovo stališče glede morebitnega vračanja drugih beguncev popolnoma jasno: „Pod nobenim pogojem ne smejo biti izročeni Sovjetom. Isto glede Jugoslovanov. Njegovo občudovanje Tita in zaupanje vanj je izplahnelo v zimi 1944-45 in zdaj je gledal v njem le osvajač, kateremu se je treba postaviti po robu skoraj iz istih razlogov kakor Hitlerju. Telegrami med Londonom in Washingtonom v zadnjih dveh tednih meseca maja jasno povedo, da sta obe vladi zavzeli skupno stališče proti izročanju kralju zvestih Srbov in drugih jugoslovanskih antikomunistov Titu.“ (str. 15)

Tudi maršal sir Harold Alexander, poveljnik 8. armade in eden od najbolj znanih angleških generalov v zadnji vojni, je bil naklonjen beguncem pred komunisti. Ta mož je kot mlad angleški častnik po prvi svetovni vojni odšel v 'britanski antiboljševiški misiji' s prostovoljci v Latvijo. Tam je postal poveljnik protikomunistične teritorialne obrambe, ki so jo sestavljali po večini baltski Nemci in se je imenovala „Landeswehr“, to je „domobranci“. Naučil se je rusko in „spoznal iz prve roke problematiko evropskega preseljevanja, ki se je po-

novno pojavilo v letu 1945. Prejel je častni križ latvijske vlade in carsko odlikovanje Sv. Ane z meči, katero mu je podelil general Judenič v imenu beloruske begunske vlade. V odgovor na ta priznanja si je dal narediti maršal v Londonu plašč v stilu uniforme „Landeswehr“ in ga nosil do upokojitve leta 1945.“ (str. 18)

Alexander je imel ob sebi politične in vojaške svetovalce. Eden od političnih (civilnih) svetovalcev, ki sta stala generalu ob strani, je bil britanski minister v Sredozemlju Harold Macmillan, kasnejši ministrski predsednik britanske vlade, drugi pa je bil Američan Alexander Kirk, znan po svojemu nasprotstvu do Stalina in Tita. (str. 19). Med vojaškimi asistenti na poveljstvu 8. armade je za usodo beguncev pomemben, podobno kot Macmillan, general sir Brian Robertson.

Dogodke, ki so po koncu vojne privedli do vračanja protikomunistov v smrt, prične opisovati avtor takole: „Alexander je dobil nalogo preprečiti Titovim silam zavzemanje novega ozemlja in narediti načrt, kako ga izriniti iz območja, ki ga je zasedel zunaj meja, katere je imela Jugoslavija leta 1939. Delitev ozemlja naj bi bila stvar mirovne konference.“ General Keightley je na podlagi tega sklepa zaprosil armadno poveljstvo „10. maja za dovoljenje, da uporabi silo proti Titovim partizanom na Koroškem“. Alexander, ki je bil takrat v Caserti kot poveljnik zavezniških sil v Sredozemlju, dovoljenja ni dal, „ker je bila politična situacija preveč delikatna“, a je poslal zato svojega političnega svetovalca Macmillana najprej v poveljstvo 8. armade generalu McCreeryu, nato pa v Celovec, kjer se je sestel 13. maja s poveljnikom 5. korpusa generalom Keightleyem. Ta sestanek je imenoval kasneje grof Tolstoj: „celovška zarota“. (str. 25) Pogovor je tekel o usodi Kozakov in Jugoslovanov, ki so taborili na Vetrinjskem polju. Macmillan se je vrnil naslednji dan v Neapelj.

Nadaljevanje prihodnjč

Jančar zahteva revizijo procesa

Slovenski pisatelj Drago Jančar je bil leta 1974 v Mariboru obsojen na eno leto strogega zapora. Obtožnica ga je bremenila, da je prinesel iz Avstrije v Jugoslavijo „knjigo sovražne vsebine, ki je bila natisnjena v slovenskem jeziku v Avstriji“, in za katero je vedel, da je pisec v njej „lažno in naši družbeni ureditvi sovražno opisal vlogo, ki jo je imela komunistična partija Slovenije pri organiziranju in vodenju NOB, ter ravnanje naših oblasti in partizanov z ujetimi sovražniki med vojno in po osvoboditvi“.

Šlo je za knjigo Tomaža Kovača (Nikolaja Jeločnika) o povojnem poboju domobrancev z naslovom V Rogu ležimo pobiti.

Jančar je od prisojenih dvanajstih odsedel tri mesece. Medtem ko se je Društvo pisateljev zavzelo zanj, se Društvo novinarjev Slovenije v tem pogledu ni izkazalo. Po

vrnitvi iz zapora Jančar za novinarja seveda ni bil „primeren“: največ, kar je v poznih sedemdesetih lahko počel, je bilo prevajanje Tanjugovih poročil v slovenščino.

14. marca letos je Jančar, danes eden najuspešnejših slovenskih pisateljev, ki nas je obiskal pred leti na Dnevih slovenske kulture v Teatru San Martin, na mariborskem okrožnem sodišču vložil zahtevo za revizijo procesa iz leta 1974. O Jančarjevi zahtevi bo odločalo mariborsko okrožno sodišče. Tožilstvo je v tem primeru že oblikovalo mnenje, da se Jančarjevi zahtevi ugodi.

Sam Drago Jančar pa je dejal, da bi bilo po njegovem normalno, da bi država sama poskrbela za avtomatično razveljavitev sodb, izrečenih v bivšem režimu iz političnih, ideoloških razlogov in torej v nasprotju z evropsko konvencijo o človekovih pravicah.

Slovenija, moja dežela

Odločilna bitka na slovenskih tleh

Vemo, da je bila slovenska zemlja v zgodovini prehodno ozemlje za vse, ki so hoteli priti v tedanje središče sveta - Rim. Malokdo pa

ve, da se je na naših tleh odločila usoda rimskega cesarstva in njegovega krščanstva.

Kot je znano, je bil sedež rimskega cesarstva v IV. stoletju v Carigradu, kjer je vladal zadnji rimski cesar celotnemu cesarstvu Teodozij.

Pogana Eugeniusa Flaviusa, (bil je sprva kristjan), je general frankovske narodnosti in dejanski oblastnik zahodnega dela rimskega cesarstva, Arbogast, samovoljno povzdignil v cesarja, uzurpatorja. Pravi cesar, kristjan Teodozij, je leta 394 zbral veliko vojsko - po realnih cenitvah je bilo 100.000 vojakov - in se z njo napotil na vzhod proti uzurpatorju. Ta pa je tudi s svojo vojsko korakal na Zahod. To je bila najštevilnejša vojska, ki je korakala po naših tleh do tega stoletja. Srečala sta se na najtežjem prehodu v Italijo blizu postaje Ad Pirum - Hrušica.

Tam se je na ravnici v Vipavski dolini pri reki Frigidus - Vipavi razvnela 4. septembra velika bitka, kjer so se dva dni borili Rimljani z Vzhoda in Zahoda, Goti, Franki in drugi. V začetku je zmagoval Eugenij, a končno je zmagal pripadla cesarju Teodoziju, ki je sam vodil bitko. Eugenija so ujeli in pred cesarjem kar na bojnem polju obglavili, Arbogast se je sam vrgel na meč.

Pri bitki je pomagala kristjanom tudi huda kraška burja, ki je brila proti poganski vojski in

Castra (Ajdovščina) in zadaj prelaz Ad Pirum (Hrušica).
Ilustracija iz V. stol.

Poročilo šolskega referenta

Oktober 1997

Voditeljica Aljaževe šole Lija Kambič nam je poslala paket izvodov šolskega glasila „Utrinki iz Patagonije“ za leto 1996, da ga razdelimo šolam. Po njenih besedah je le-to izšlo decembra 1996 in je prikaz dela učencev, seveda učiteljev, predvsem pa urednice Anice Arnšek Magister.

Ob zaključku šolskega leta 1997, pa so pripravili znova glasilo, kjer sodeluje vsa šolska skupnost. Voditeljica v uvodniku „Knjiga, vir dragocenega bogastva“, prikaže važnost knjige za otrokov duševni razvoj in nevarnost raznovrstnih elektronskih naprav in telekomunikacijskih sredstev, ki otroku vzamejo veliko prostega časa in jim zmanjšuje zanimanje za branje. Prepričana je, da so z izdajanjem revije na pravi poti, ker otroci pomagajo ustvarjati in upa, „da bodo nekoč skromne iskricke „Utrinkov“ vzgale pravi kres v teh mladih, dobrih srcih!“

Almanah je posejan z vzgojnimi „utrinki“ n.pr.:

V poročilih o osnovnošolskih tečajih v št. 19 se v omembi šole ABC v Bariločah pravilno glasi, da je gdč. Mihaela Jerman učiteljica tega tečaja.

Solski referent

„Vzemi si čas za razdajanje potrebnim, kajti prekratko je življenje, da bi bili lahko sebični.“

Vzemi si čas za smeh, to je glasba življenja.

Vzemi si čas za molitev - to je največja moč na zemlji“

Tako kot prejšnji leti so tudi pri tem glasilu sodelovali vsi učenci, učitelji in učenka srednješolskega tečaja Mihaela Jerman. Grafično in računalniško ga je oblikovala Klavdija Kambič, lektorirala Lija Kambič, uredila pa Anica Arnšek Magister. Oblikovno in vsebinsko odlično pripravljen almanah.

37. šolska kolonija od 27. decembra do 11. januarja 1998 v Domu dr. Rudolfa Hanželiča v Kordobi

Kolonije se je udeležilo 63 otrok, 32 dečkov in 31 deklic. Vodil jo je Marcel Brula, duhovni oče je bil prelat Jože Guštin, spremljali so pa: Nevenka Godec, Andrej Grilj, Danica Malovrh, Lučka Oblak, Marta Selan in Metka Slabe.

Bili so gost ustanove „Počitniški dom Dr. Rudolfa Hanželiča“, ki ji predseduje France Rant, upravlja pa Tomaž Rant. V času kolonije je kuhinjo vodila Kristina Rant s pomočjo Marije Slabe. Pomočnice

Pisali smo pred 50 leti...

Slava in čast in spomin našim žrtvam

Danes 1. junija - in ves junij - se spominjamo vseh tistih tisočeri in tisočeri žrtev, ki so padle pod nasiljem treh totalitarizmov; fašističnega, nacističnega in najhujšega med njimi - komunističnega. Naši Sloveniji ni bil prizanesen niti eden med njimi: vsakega polno kupo je morala izpiti do dna. Slovenija je postala Kalvarija in Golgota: en sam „križev pot“ in „gore mrtvaških lobanj“. Nad njo na Škrlatici je razpet križ kot znamenje trpljenja in odrešenja. Na najvišjem triglavskem pogorju ga je blagoslovil škof Rožman: danes se mi zdi, da je kot križ na ogromni krsti, ki sega čez vso Slovenijo. Krvava zarja gre čez Škrlatico, preden stopi sonce na Triglav. In tedaj se bo odprla krsta in nov rod bo slišal tiste svete besede: „Mladič, rečem ti, vstani!“ Nov rod rase in bo rasel in vstal iz krvi in trhljih kosti vseh teh, ki se jih danes spominjamo, poln njihovega hvaležnega spomina in izročil in nad njihove jame bo postavil najlepši spomenik - molitev, romarske cerkvice, v katerih bo pel še v vekove:

Slava in čast in spomin in zahvala njim,

ki so rešili s svojo smrtjo Slovenijo najtežjega barbarstva! Njih žrtev ni bila zastoj: njih kri je rodovitna kot zdravo, klenih sil polno zrno, položeno v jamo, v samo srce Slovenije!...

Dopolniti se mora čas, da dozori grobovi v jamah, ki jih je Slovenija polna. Žrtev so dali oni naši rojaki, katerih praznik je danes. Molitev pa ostane nam! Za vse njih pa bomo molili zlasti pri sv. maši dne 6. junija ob 10. uri dopoldne v kapeli na Rivadavia 6562.

Pridite - molimo!

Svobodna Slovenija, št. 11; 1. junija 1948

NOV ČASOPIS „JUTRANJIK“

4. junija bo izšla prva številka Jutranjika, novega dnevnika, katerega glavni urednik je Danilo Slivnik, ki tudi izdaja revijo MAG.

Kakor obljublja urednik v vabilu na naročbo, ki nam ga je posredoval Vinko Levstik, bodo v časniku sistematično, kratko in jedrnat objavljene vse dnevne informacije, popolna dnevna obvestila, tv-programi, zastojnski mali oglasi in brezplačne osmrtnice ter pisma bralcev - brez cenzure. Poleg tega imajo v nacrtu vrsto raznih rubrik, s katerimi bodo pritegnili neodvisnega bralca.

Redna mesečna naročnina znaša v Sloveniji 2.350 tolarjev.

jim vračala strelice nazaj v obraz in ji ovirala pohod.

Pesnik Claudian je o tem napisal pesem, katere uvod se glasi (v prevodu K. Gantarja):

*Severni veter po tvoji zaslugi
s planin privrhal je,
čete sovragov zasul
z ledeno nevihto, puščice
je strelcem usmerjal nazaj,
v vrtincu jim lomil je kopja.*

S tem je bila odločena usoda cesarstva, ostalo je krščansko. A bila je tudi zadnja bitka in zadnja državljanska vojna celotnega cesarstva. Teodozij je kmalu nato razdelil cesarstvo med svoja dva sinova. Zahodno cesarstvo je kmalu propadlo pod pritiskom barbarov, vzhodno pa se je še tisoč let bleščalo v kulturni praznini in končno izgnilo pod Turki.

pa so bile Nataša Rant, Pavli Grbec in Gizela Grbec. Udeležbo potrebnim učencem so omogočili: Lučka Kržišnik, Marjana Vitrih in Radko Voršič.

Organizacijo, pripravo in plačilo je vodila pisarna Zedinjene Slovenije. Prevoz sta preskrbeli Jože Šenk in Marjan Loboda.

Veliko razumevanje za olajšave sta pokazala predsednik Počitniškega doma in njegov upravnik.

Izdatno količino zdravil je brezplačno poskrbela Metka Slabe. Ob koncu kolonije je vse neporabljeno podarila slovenski misijonski skupini, ki se zbira v San Justu za misijonsko delo med Mapuchi. Zveza žena in mati je podarila vsem udeležencem nezabljene božične voščilnice.

Kolonija je bila skrbno pripravljena in z vso ljubeznijo in požrtvovalnostjo izvedena v zadovoljstvo otrok, staršev, upravnika Doma in Zedinjene Slovenije.

Jegličeva šola, tečaj „ABC po slovensko“

Voditeljica Marjana Kovač Batagelj mi je posredovala poročilo:

Šolsko leto 1997 nam je - poleg rednega delovanja - prineslo, kar smo ob sklepu prejšnjega leta izrazili kot upanje.

Uspelo nam je dopolniti sobotni pouk z igranjem na prostem, kar nudi otrokom spontano, živo osvajanje slovenskega izražanja. Učno uro za nižje razrede in posebej

za višje skrbno in spretno vodi Cecilija Grbec. Veseli smo uspeha.

Drugo načrtovano upanje - priprava razrednih čitank, primernih njihovi starosti in znanju jezika - je na najboljši poti do uresničitve. Odbrana je večina besedil iz slovenskih obstoječih čitank za posamezne razrede tečaja. Učiteljice jih bodo dopolnile s slikami in jih primerno olepšale. Drugo polovico leta nameravamo posvetiti prepričovanju in razmnoževanju. Če Bog da, bodo vsi učenci tečaja - 41 po številu - imeli v rokah ob koncu leta svoje čitanke.

Še dva dogodka nam vzbujata navdušenje za delo. Tečaj je z učenci višjih razredov prvič javno in deloma samostojno nastopil ob obisku slovenskega nadškofa dr. Franca Rodeta v Slovenski hiši. Veseli smo tudi, da je ena naših učenk vstopila v Srednješolski tečaj. Zavedamo se, da s posebnostjo in oporo svoje družine.

Tudi sklepna prireditve, o kateri je ob koncu leta obširneje poročala Svobodna Slovenija, nam je izpričala, da je ne le potrebno, ampak tudi vidno uspešno delo tečaja. Posebno pozornost je vzbudil nastop 11 odraslih učencev ob večjem in prizadnem vodstvu prof. Marjetke Hostnik.

Upravičeno pričakujemo, da bosta zavzetost in harmonija učiteljstva ter zanimanja in sodelovanje staršev rodila v bodočnosti nove uspehe. Bog daj!

Nadaljevanje prihodnje

Novice iz Slovenije

Slovinci v Argentini

Obisk pristavske mladine v Schönstattu

Malo pred osmo uro zjutraj smo se v nedeljo, 17. maja mladi zbirali pred Slovensko pristavo, da odidemo na obisk k Mariji v Florencia Varela v Schönstatt. Veselili smo se, ker smo videli, da bomo preživeli prekrasni dan!

Ob desetih zjutraj smo imeli sveto mašo. V prekrasni cerkvi smo mladi sodelovali s španskim ljudskim petjem, za konec pa zapeli slovensko «Marija, Ti Mati si moja». Nato smo si ogledali ta čudoviti in mirni kraj, ves obdan z rožami vseh vrst, drevja, prelepih zelenih trav. Res, čudili smo se, kako imajo te Marijine sestre urejen ves ta kraj! Vse, kar je storjenega, je njihova zasluga. Na prelepem vrtu se vrsti križev pot s postajami ob lepo urejeni stezi. Na tem kraju se romar počuti miren, varen, ker lahko začuti, da ga bo p. Jože Kentenich preko Marije uslišal.

Sledilo je kosilo v skupni dvorani, kjer smo se srečali še z drugimi romarji. Potem si je vsak po volji lahko razgledal ves kraj, se zamislil v molitvi in obenem prosil Marijo, da zapiše njegovo ime v njeno materinsko srce, ker „noben Marijin služabnik ne bo nikoli izgubljen“.

Nato nas je sestra vodila na kraj, kjer smo se seznanili s p. Kentenichom. Ob slikah, dokumentih in ob na trak snemanem glasu smo p. Kentenicha malo bolj spoznali. Imeli smo tudi možnost, da smo

videli kelih, katerega je uporabljal, ko je daroval sveto mašo. Vse svoje življenje je žrtvoval za Marijo in skrbel, da bi to začutil in spoznal ves svet. Potem smo spoznali tudi njegova romanja v Ameriko, Čile in Argentino. Kraj, ki smo ga obiskali pa je sam Kentenich blagoslovil januarja l. 1952. Nato smo mladi posvetili Mariji svoja srca z molitvijo ob prekrasni Njeni podobi in ji zapeli slovensko pesem.

Ta čudoviti izlet je omogočila ga. Metka Havelka-Magistrova (v mladinskem referatu Zedinjene Slovenije). Iz srca smo ji hvaležni za vse njeno delo in trud. Spremljal nas je tudi mladinski referent Zedinjene Slovenije prof. Tine Vivod z ženo.

Tega izleta smo se udeležili: Cecilija Jelenc, Sonja in Nadja Kogovšek, Ingrid Kopač, Martina Golob, Marjana Magister, Irena in Sonja Zarnik, Veronika Pograjc, Marjana Dolinar, Veronika Vivod, Kristjan, Tone in Marjan Vivod, Aleksander, Ivan in Andrej Zarnik, Franci Dolinar, Bine Magister ml., Friderik Teraš, Jože Dobovšek ml. in Dani Čop.

Mladim, ki še ne poznate tega kraja, vam ga posebno priporočam! Še enkrat hvala lepa vsem, ki ste nam mladim omogočili to srečanje z Marijo preko p. Kentenicha. Ta izlet nam bo ostal v spominu!

Marijan Vivod
podpredsednik SFZ, Pristava

POPRAVEK:

V prejšnji številki našega lista je treba popraviti pri poročilu o Našem domu San Justo, da sestavljata nadzorni odbor Jože Miklič in cont. Feliks Oblak (ne pa Ciril Oblak).

minulih dveh let. Prejela sta ju Jelka Ovaska Novak za prevod finskega epa Kalevala in Marjan Poljanec za prevode knjig Zločin in kazni Fjodora Mihajloviča Dostojevskega, Camera obscura Vladimirja Nabokova ter Gerarda de Nervalova knjige Silvija, Avrelija.

MARIBOR - Stari most čez Dravo (glej gori) obnavljajo in sicer jeklene dele konstrukcije, njihov barvanje in zaščito pred rjo; dilatacijske elemente voziščne plošče in pločnikov, zamenjava kanalizacijskih cevi; končno pa še semaforje. To bo stalo kakih 140 milijonov tolarjev.

Osebne novice

Poroka: V soboto, 2. maja sta se v cerkvi Sv. Družine v Mendozini poročila **Marija Valerija Bajda** in **Gaspar Cornille**. Za priče so bili njuni starši Jakob Bajda, Pavlina Hirschegger Bajda, Carlos H. Cornille in María L. Lo Prete de Cornille. Poročni obred je opravil g. Tone Prešern SDB.
Novemu paru naše čestitke!

Smrti: Umrli so v San Martinu **Marija Dacar** (86), v Capitalu **Marija Berlot** (65) in **Mauricio Okretič** (19).
Naj počivajo v miru!

Dunaju; tam bo premiera prihodnji mesec.

LJUBLJANA - S podelitvijo šampionskih odličij štirim vinom so odprli 44. sejem Vino Ljubljana, ki je na Gospodarskem razstavišču potekal do petka, 29. maja, in na katerem se bo predstavilo 150 razstavljalcev. Letos je prvič vzporedno z vinskimi sejmom oziroma nekaj dni pred njegovim začetkom potekalo ocenjevanje vin; približno 30 priznanih mednarodnih degustatorjev je kar pet dni ocenjevalo skoraj 1200 vinskih vzorcev iz 28 držav, na prireditvi ob otvoritvi vinskega sejma pa so objavili šampione.

MARIBOR - Mariborski mladinski deklinski pevski zbor Carmina Slovenica, ki ga vodi Karmina Šilec, se je vrnil iz Švice, kjer je v Baslu sodeloval na Evropskem festivalu mladinskih zborov (od 20. do 24. maja); v času festivala se je predstavil na sedmih koncertih in treh nastopih, ki so jih kritiki ocenili kot izvrstne poustvarjalne dogodke.

LJUBLJANA - Na letošnjem državnem tekmovanju v tujih jezikih za učence in učence 8. razredov osnovnih šol je 128 osmošolcev dobilo zlata priznanja iz angleškega in 37 iz nemškega jezika. V znanju obeh jezikov se je pomerilo skupaj 938 učenk in učencev.

LJUBLJANA - V Društvu slovenskih pisateljev so predstavili letošnjega nagrajenca Vilenice, katere letošnja tema je Konec stoletja, začetek tisočletja. Mednarodna strokovna žirija je sporočila, da bo srednjeevropsko literarno nagrado tokrat prejel madžarski pisatelj Peter Nadas, in sicer za celotni opus ter posebej za svoje najboljše delo - Knjigo spominov. Letošnja že 12. Vilenica bo v Lipici, na Štanjelu ter v istoimenski kraški jami potekala od srede, 9. septembra, do sobote 13. septembra. Osrednjega kulturnega dogodka srednjeevropskega prostora se bo po napovedih udeležilo približno 80 piscev iz več kot 30 držav.

LJUBLJANA - V tretjem četrtletju leta 1997 je bilo v Sloveniji 1.987.000 prebivalcev, od tega 969.000 moških in 1.018.000 žensk. Kot so z anketo o delovni sili ugotovili na državnem uradu za statistiko, je bilo v tretjem četrtletju lani 985.000 aktivnih prebivalcev in 661.000 neaktivnih. Brezposelnih je bilo v povprečju 70.000, delovno aktivnih 914.000. Stopnja brezposelnosti je znašala 7,2%.

LJUBLJANA - Na Slovenski akademiji znanosti in umetnosti je bila okrogla miza ob 120-letnici rojstva Otona Župančiča. Kot gosti so bili prisotni trije njegovi otroci: Jasna, Marko in Andrej. Predsednik akademije France Bernik je namesto tradicionalnega uvodnega nagovora spregovoril o Otonu Župančiču kot akademiku. Okrogla miza je bila povod za ponoven razmislek predvsem o današnjem odnosu do Župančiča.

HRASTNIK - Podelili so tokratni Sovretovi nagradi, ki ju Društvo slovenskih književnih prevajalcev v sodelovanju z založbami in ministrstvom za kulturo namenja za največje dosežke v prevodni književnosti

BRNO, Češka - Slovenska mladinska veslaška reprezentanca se vrača s petimi zmagami. Posebej uspešni so bili mlajši mladinci, ki so dobili obe tekmovanji v skifu in tekmovanje dvojnih dvojcev, starejši mladinci pa so bili uspešni v dvojcu in četvercu brez krmarja.

CELOVEC, Avstrija - Košarkarji novomeške Krke so osvojili 3. mesto na mednarodnem košarkarskem turnirju v Celovcu. V prvem srečanju so izgubili proti kasnejšemu zmagovalcu Pamesi iz Valencije s 75:95 (34:50), v malem finalu pa so s 120:76 (63:27) nadigrali Bayer iz Leverkusna.

LJUBLJANA - Po klubski razvrstitvi Evropske rokometne zveze (EHF) je Slovenija, predvsem po zaslugi dobrih nastopov Celja P. Laško, v sezoni 1997/98 v najprestižnejšem evropskem tekmovanju, ligi prvakov, pristala na četrtem mestu. V primerjavi z lanskim sezono je Slovenija tako pridobila dve mesti, na vrhu pa so še vedno Španci, drugi so Hrvati, tretji pa Nemci.

Slovenija in šport

CELJE - Po nastopu prvih štirih moških parov na svetovnem prvenstvu v kegljanju sta v vodstvu z novim svetovnim rekordom slovenska predstavnika Franc Kirbiš in Primož Pintarič. Podrla sta 2075 kegljev in imata povsem realne možnosti za zlato medaljo. Na drugem mestu je trenutno hrvaški par, ki zaostaja za 45 kegljev. Končano pa je žensko tekmovanje parov. Od treh slovenskih parov sta se najvišje uvrstili Marika Kardinar in Antonija Urbanc (10. mesto).

SPLIT - Slovenska plavalna reprezentanca je na četverboju Interland v Splitu zasedla drugo mesto za Poljsko ter pred Češko in Hrvaško. Skupno so slovenski plavalci dosegli šest zmag, najuspešnejša pa je bila znova Metka Sparavec, ki je ob dveh posamičnih zmagah osvojila še eno drugo mesto in zmago s štafeto.

BIELSKO BIALA, Poljska - Slovenska moška odbojgarska reprezentanca je na Spomladanskem pokalu zosvojila drugo mesto. V finalu jo je premagala Francija z 2:0 (21:16, 21:17, 21:17, 21:17). Tretje mesto je po zmagi nad Poljsko osvojila reprezentanca Finske.

KALAMATA, Grčija - Slovenski atleti so uspešno nastopili na mednarodnem mitingu. Britta Bilač je bila v skoku v višino tretja (195 centimetrov), isto mesto je zasedla tudi Alenka Bikar na 200 metrov

(23,57), Jolanda Čeplak je bila četrta na 800 metrov (2:02,71), Boštjan Horvat pa peti na 400 metrov (47,10).

PARIZ - Slovenski tenisač Iztok Božič je izpadel v 3. krogu kvalifikacij za odprto prvenstvo Francije. S 6:1 in 6:3 ga je premagal Nizozemec Van Lottum. V prvem krogu kvalifikacij je izgubila tudi Tina Križan. Premagala jo je Španka Bes s 6:2, 2:6 in 6:4.

BIELSKO BIALA, Poljska - Slovenska moška odbojgarska reprezentanca je na Spomladanskem pokalu osvojila drugo mesto. V finalu jo je premagala Francija z 2:0. Tretje mesto je po zmagi nad Poljsko osvojila reprezentanca Finske.

DUBROVNIK, Hrvaška - Hrvaški reprezentant Vladimir Miholjevič, sicer profesionalni slovenskega moštva Krka Telekom, je zmagovalac 5. kolesarske dirke Po Hrvaški, ki se je začela v Vukovarju in končala v Dubrovniku. V zadnji etapi od Makarske do Dubrovnika je brez težav obdržal 2' 20" prednosti pred najnevarnejšim konkurentom, članom Perutnine Rađenske Roga Bogdanom Ravbarjem, ki je bil v zadnji etapi najboljši Slovenec, v šprintu glavnine je zasedel 5. mesto. Kolesarji, ki si kruh služijo v Sloveniji, so na dirki pobrali še nekaj lovorik. Tako je bil Matija Kotnik (Perutnina Rađenska Rog) najboljši gorski voznik, hrvaški kolesar Save iz Kranja Martin Čotar pa najboljši v konkurenci do 23 let.

Mali oglasi

TURIZEM

tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo
PSIHOLOGINJA

Lic. Marjana Volovšek, klinična psihologinja, za mladino in odrasle, družine in pare. Av. Luis María Campos 1544 - 3. nadstr. „12“ - Tel.: 784-2290

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Almaguer 3351, 1. nadstr. "F", San Justo. Tel. 482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 627-4242 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 2. junija 1998

1 dolar	166,29 SIT tolarjev
1 marka	93,50 SIT tolarjev
100 lir	9,48 SIT tolarjev

Obvestila

NEDELJA, 7. junija:

Spominske svečanosti. Ob 11.30 na plaza San Martín, poklon pred spomenikom argentinskega osvoboditelja. Ob 16 v Slovenski hiši domobranska proslava.

ČETRTEK, 11. junija:

Seja upravnega sveta Zedinjene Slovenije, ob 20 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 13. junija:

Razstava devetih slovenskih slikarjev pri SKA ob 20. uri v Slovenski hiši.

Domobranska proslava v Slomškovem domu ob 19.30 uri.

NEDELJA, 14. junija:

Razstava devetih slovenskih slikarjev pri SKA od 16. do 20. v Slovenski hiši.

Domobranska proslava na Pristavi po sv. maši.

Družinsko kosilo - kolone na Pristavi.

V SPOMIN JUNAKOV

Nedelja, 7. junija 1998

Ob 11,30 na Plaza San Martín

Poklon osvoboditelju San Martinu in zahvala Argentini ob 50-letnici naselitve.

Ob 16. uri v Slovenski hiši: domobranska proslava

- Koncelebrirana sv. maša
- Poklon pred spomenikom
- Spominska akademija v dvorani

Govor: Tone Mizerit

Odrski nastop: „Saj je dobro umreti, da drugi zacveto“

ZEDINJENA SLOVENIJA

Slovenska kulturna akcija vabi na odprtje likovne razstave

devetih slovenskih slikarjev,

ki bo v soboto, 13. junija 1998, ob 20. uri
v dvorani škofa Gregorija Rožmana v Slovenski hiši.

Razstavljajo: Ivan Bukovec, Andrejka Dolinar, Helena Klemenc, Tone Kržišnik, Andrej Makek, Tilka Močnik, Adriana Omahna, Veronika Šparhagl in Milan Volovšek.

Razstava bo odprta tudi v nedeljo, 14. junija od 16. do 20. ure.

URA TEČE, NIČ NE REČE...

Denar pa dela: za tiste, ki so ga varno in donosno naložili
v SLOGI!

Pridružite se jim, svoje nakupe pa opravite
z našo kreditno kartico

MASTERCARD - CARTA SLOGA

Z njo dobite brezplačno MASTER-ASSIST, zavarovalno kartico za
daljša potovanja tu in v inozemstvu.

Ne odlašajte več! Obiščite nas!

Telefon za vas: 656-6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

MOHORJEVA NA INTERNETU

Najstarejša slovenska založba, Mohorjeva v Celovcu (ustanovljena je bila leta 1851) kljub svoji častitljivi starosti stopa v korak s časom. Dobil smo obvestilo, da so od sedaj dalje Mohorjeve knjige na ogled tudi v Internetu, ki ga ima že veliko rojakov v zdomstvu.

Naslov se glasi:

<http://www.mohorjeva.co.at>

Tam lahko vidite starejše in zadnje izdaje, se pozanimajte za nakup ali naročbo mesečnika Družina in dom ali novega Zvona, ali odpošljete dopis.

ČETRTEK, 18. junija:

Redni sestanek Sanmartinske Lige žena-mati.

SOBOTA, 20. junija:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 21. junija:

Procesija sv. Rešnjega telesa ob 15.30 v Donboskovem zavodu v Ramos Mejia.

NEDELJA, 28. junija:

Domobranska proslava v Našem domu po sv. maši.

AMERIŠKI PRIJATELJI SLOVENIJE

V New Yorku je bila pred kratkim ustanovljena korporacija z imenom Ameriški prijatelji Slovenije (American friends of Slovenia), med katerimi so posamezniki in podjetja. Ameriški prijatelji Slovenije bodo pomagali pri uveljavljanju poslovnih in političnih interesov Republike Slovenije v ZDA. Predstavniki korporacije so med drugim sodelovali tudi pri obisku Leona Štuklja v New Yorku in različnih drugih prireditvah, povezanih s Slovenijo.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-1) 636-0841

Telefax: (54-1) 636-2421

e-mail: esloveniau@impsat1.com.ar

e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija-Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.

Estados Unidos 425 - (1101) Buenos Aires -

Argentina - Tel.: 307-1044 - Fax: 307-1953

E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Domobranska proslava na Pristavi

14. junija po sv. maši

Lepo vabljeni!

Domobranska proslava v Slomškovem domu

bo v soboto, 13. junija, ob 19.30

• sveta maša

• akademija

Govor: lic. Franci Markež

Domobranska proslava v Našem domu

bo v nedeljo, 28. junija, po sv. maši

Spominska akademija v dvorani

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da je 21. maja umrl v 97. letu naš dragi brat, oče in stari oče

Alojzij Šonc

notar

Iskrena zahvala vsem, ki ste se poslovlili od njega. Prav posebno pa se zahvaljujemo prelatu Jožetu Škerbcu za molitve ob krsti in poslovlilne besede ter č. g. Tonetu Bidovcu za pogrebno mašo in vodstvo pogreba.

Pokojnika se spominjamo v molitvi!

Žalujoci:

sin Marjan z družino,

sestri Irenka z družino in Lojzka z možem,

vnuki Aleksander, Erika, Kristina, Andreja

in Sandra z družinami ter Marjana, pravnuki

in ostalo sorodstvo.

Slovenija, Trst, Buenos Aires

KOLINE NA PRISTAVI

v prodaji 13. junija od 18. ure dalje

14. junija družinsko kosilo z domačimi kolinami